

Czytania do medytacji (04.2020):

1. Księga Jonasza 3 (cały), 2. Ps 32, 3. Ew. Mateusza 12 (cały)

WYSŁANIE DWUNASTU APOSTOŁÓW

Wybór Dwunastu

10 ¹Wtedy przywołał do siebie dwunastu swoich uczniów i udzielił im władzy nad duchami nieczystymi, aby je wypędzali i leczyli wszystkie choroby i wszelkie słabości. ²A oto imiona dwunastu apostołów: pierwszy Szymon, zwany Piotrem, i brat jego Andrzej, potem Jakub, syn Zebedeusza, i brat jego Jan, ³Filip i Bartłomiej, Tomasz i celnik Mateusz, Jakub, syn Alfeusza, i Tadeusz, ⁴Szymon Gorliwy i Judasz Iskariota, ten, który Go zdradził.

Mowa misyjna

⁵Tych to Dwunastu wysłał Jezus, dając im następujące wskazania: «Nie idźcie do pogan i nie wstępujcie do żadnego miasta samarytańskiego! ⁶ Idźcie raczej do owiec, które poginęły z domu Izraela. ⁷Idźcie i głosście: „Bliskie już jest królestwo niebieskie”. ⁸Uzdrowiajcie chorych, wskrzeszajcie umarłych, oczyszczajcie trędowatych, wypędzajcie złe duchy! Darmo otrzymaliście, darmo dawajcie! ⁹Nie zdobywajcie złota ani srebra, ani miedzi do swych trzosów. ¹⁰Nie bierzcie na drogę torby ani dwóch sukien, ani sandałów, ani łaski! Wart jest bowiem robotnik swej stawy.

¹¹A gdy przyjdziecie do jakiegoś miasta albo wsi, wywiadźcie się, kto tam jest godny, i u niego zatrzymajcie się, dopóki nie wyjdziecie. ¹²Wchodząc do domu, przywitajcie go pozdrowieniem. ¹³Jeśli dom na to zasługuje, niech zstąpi na niego pokój wasz; jeśli zaś nie zasługuje, niech pokój wasz powróci do was! ¹⁴Gdyby was gdzie nie chciano przyjąć i nie chciano słuchać słów waszych, wychodząc z takiego domu albo miasta, strząśnijcie proch z nóg waszych! ¹⁵Zaprawdę, powiadam wam: Ziemi sodomskiej i gomorejskiej lżej będzie w dzień sądu niż temu miastu.

¹⁶Oto Ja was posyłam jak owce między wilki. Bądźcie więc roztropni jak węże, a nieskazitelni jak gołębice!

Zapowiedź prześladowań

¹⁷Mieście się na baczności przed ludźmi! Będą was wydawać sądom i w swych synagogach będą was biczować. ¹⁸Nawet przed namiestników i królów będą was wodzić z mego powodu, na świadectwo im i poganom. ¹⁹Kiedy was wydadzą, nie martwcie się o to, jak ani co macie mówić. W owej bowiem godzinie będzie wam poddane, co macie mówić, ²⁰gdyż nie wy będziecie mówili, lecz Duch Ojca waszego będzie mówił przez was. ²¹Brat wyda brata na śmierć i ojciec syna; dzieci powstaną przeciw rodzicom i o śmierć ich przyprawią. ²²Będziecie w nienawiści u wszystkich z powodu mego imienia. Lecz kto wytrwa do końca, ten będzie zbawiony. ²³Gdy was prześladować będą w tym mieście, uciekajcie do innego. Zaprawdę, powiadam wam: Nie zdążycie obejść miast Izraela, nim przyjdzie Syn Człowieczy.

Pięcioksiąg i Ewangelia wg św. Mateusza są napisane dla siebie. Wzajemnie się komentują. W Kazaniu na Górze Jezus mówi, że ludzie żyjący zgodnie z jego treścią, będą źródłem błogosławieństwa dla ludów całej Ziemi.

Wybór Dwunastu ma miejsce po Kazaniu na Górze. Jezus organizuje Nowy Lud niczym Mojżesz po ogłoszeniu Prawa na górze Synaj. Mojżesz dokonał spisu mężczyzn zdolnych do walki i wyznaczeniu wodzów dwunastu pokoleń (por. Lb 1, 1–19). Tak jak naród Izraela składał się z 12 pokoleń, tak 12 Apostołów położy podwaliny pod Nowy Izrael. („A mur Miasta ma dwanaście warstw fundamentu, a na nich dwanaście imion dwunastu Apostołów Baranka. Ap 21, 14)“(mw)

oto imiona dwunastu apostołów: - typowo starotestamentalne sformułowanie. Imiona Apostołów wymienione są w parach i w parach będą za chwilę rozesłani.

Jezus w Kazaniu na Górze ustanawia Nowe Prawo, które teraz jest wypisane w sercach ludzi a nie na kamiennych tablicach. Teraz posyła Apostołów parami niczym przesłanie dwóch tablic Dekalogu. (dp)

Tych to Dwunastu - 12 = 3 x 4 - Trójca Święta + cztery strony świata (=cały świat). Ale najpierw Izraelici. Jezus poprzez apostołów leczy ludzi z niewoli niewidzialnego wroga. Uobecniają oni moc i miłość Boga a nie wiedzę o Nim. Kościół to Ciało Chrystusa. Mistyczne Ciało Miłości, której źródłem jest On sam. Kościół to nie organizacja. Kościół to Wspólnota.

Nie idźcie do pogan - Adresatami głoszenia są w pierwszej kolejności Judejczycy. Najpierw oni muszą poznać Jezusa i uwierzyć w Niego, aby mogli potem zanieść Dobą Nowinę ludom całej Ziemi (hk)

Gdyby was gdzie nie chciano przyjąć - Uczniowie obserwowali wcześniej, że Jezus odrzucony w jednym mieście udawał się do następnego. Wytrwanie polega na kontynuacji służby po odrzuceniu w jednym miejscu i rozpoczęciu jej w innym miejscu. Wytrwanie polega na ufaniu Bogu w trudnych okolicznościach. (hk)

Bądźcie więc roztropni jak węże - roztropność to umiejętność rozeznania dobra i zła oraz wybór właściwych metod postępowania do pełnienia dobra. Tu nie chodzi o cwaniactwo i egoizm, ale o dobre rozeznanie w Duchu Świętym („**jak gołębice**“) jak nie zmienić się z owcy w wilka. (mw)

Największym niebezpieczeństwem dla owcy postanej między wilki nie jest jej pożarcie przez nie ale to, aby nie zaczęła wyc jak wilki. To Kościół ma przemieniać świat a nie świat przemienić Kościół. (gr)

Po grzechu pierworodnym każda ludzka dusza ludzka jest głęboko zraniona. Jezus przyszedł zbawić świat miłością a nie przemocą i siłą. Tylko żyjąc krzyżem chwalebny Jezus Chrystusa jesteśmy w stanie asymilować zło i go nie powielać („Nie daj się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężaj!“ Rz 12,21). Ludzie jednak wolą być na poziomie faraonów, sprawować władzę miażdżąc innych, mieć własną ojczyznę kosztem innych narodów, opływać w bogactwa nieuczciwie zdobyte.

Brat wyda brata na śmierć i ojciec syna - w kulturze semickiej lojalność rodzinna odgrywała olbrzymią rolę. W kontekście tego, słowa Jezusa o prześladowaniach doświadczanych od brata lub ojca brzmiały szczególnie surowo. (mw)

Mieście się na baczności przed ludźmi! - zapowiedź misji Kościoła. Prześladowania dotyczyły raczej przyszłych apostołów. Dwunastu mogło być co najwyżej wyśmianymi. (dp)

Męstwo w ucisku

²⁴Uczeń nie przewyższa nauczyciela ani sługa swego pana. ²⁵Wystarczy, jeśli uczeń będzie jak jego nauczyciel, a sługa jak pan jego. Jeśli pana domu przewali Belzebubem, o ileż bardziej jego domowników tak nazwą. ²⁶Więc się ich nie bójcie! Nie ma bowiem nic zakrytego, co by nie miało być wyjawione, ani nic tajemnego, o czym by się nie miano dowiedzieć. ²⁷Co mówię wam w ciemności, powtarzajcie na świetle, a co słyszycie na ucho, rozgłaszajcie na dachach! ²⁸Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, lecz duszy zabić nie mogą. Bójcie się raczej Tego, który duszę i ciało może zatracić w piekle. ²⁹Czyż nie sprzedają dwóch wróbli za asa? A przecież żaden z nich bez woli Ojca waszego nie spadnie na ziemię. ³⁰U was zaś nawet włosy na głowie wszystkie są policzone. ³¹Dlatego nie bójcie się: jesteście ważniejsi niż wiele wróbli.

³²Do każdego więc, który się przyzna do Mnie przed ludźmi, przyznam się i Ja przed moim Ojcem, który jest w niebie. ³³Lecz kto się Mnie zaprze przed ludźmi, tego zaprę się i Ja przed moim Ojcem, który jest w niebie. Za Jezusem lub przeciw Niemu.

Wyrzeczenie

³⁴Nie sądzicie, że przyszedłem pokój przynieść na ziemię. Nie przyszedłem przynieść pokoju, ale miecz. ³⁵Bo przyszedłem poróżnić syna z jego ojcem, córkę z matką, synową z teściową; ³⁶i będą nieprzyjaciółmi człowieka jego domownicy. ³⁷Kto kocha ojca lub matkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godzien. I kto kocha syna lub córkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godzien. ³⁸Kto nie bierze swego krzyża, a idzie za Mną, nie jest Mnie godzien. ³⁹Kto chce znaleźć swe życie, straci je. A kto straci swe życie z mego powodu, znajdzie je.

Nagroda za oddanie się Jezusowi

⁴⁰Kto was przyjmuje, Mnie przyjmuje; a kto Mnie przyjmuje, przyjmuje Tego, który Mnie posłał. ⁴¹Kto przyjmuje proroka, jako proroka, nagrodę proroka otrzyma. Kto przyjmuje sprawiedliwego, jako sprawiedliwego, nagrodę sprawiedliwego otrzyma. ⁴²Kto poda kubek świeżej wody do picia jednemu z tych najmniejszych, dlatego że jest uczniem, zaprawdę powiadam wam, nie utraci swojej nagrody».

Poselstwo Jana Chrzciciela

11 ¹Gdy Jezus skończył dawać te wskazania dwunastu swoim uczniom, odszedł stamtąd, aby nauczać i głosić [Ewangelię] w ich miastach. ²Tymczasem Jan, skoro usłyszał w więzieniu o czynach Chrystusa, posłał swoich uczniów ³z zapytaniem: «Czy Ty jesteś Tym, który ma przyjść, czy też innego mamy oczekiwać?» ⁴Jezus im odpowiedział: «Idźcie i oznajmijcie Janowi to, co słyszycie i na co patrzycie: ⁵niewidomi wzrok odzyskują, chromi chodzą, trędowaci doznają oczyszczenia, głusi słyszą, umarli zmartwychwstają, ubogim głosi się Ewangelię. ⁶A błogosławiony jest ten, kto we Mnie nie zwątpi».

Jeśli pana domu przewali Belzebubem - Belzebub to filistyński bożek - „Władca Much“ - lub po żydowsku „pan domu“. Władca domu to władca państwa Izraela (domu Izraela). Jezus mówi, że jeśli Jego jako Pana domu Izraela nazywają Władcą Much, to co zrobią z wami? (dp)

Co mówię wam w ciemności - bo jeszcze nie zmartwychwstałem. Ciemność (skotia) opisuje stan duchowy człowieka niezbawionego. Jezus przyszedł do tych, którzy się źle mają (-> Mt 9.12).
powtarzajcie na świetle - Mojego zmartwychwstania. Światło (zoe) to życie. Światło jest pełnią dominacji Boga. Tutaj jest życiem Jezusa Chrystusa, którego Duchem będą przeniknięci wszyscy wierzący w Niego.

rozgłaszajcie na dachach - płaskie dachy domostw palestyńskich były doskonałym miejscem, z którego można było kierować swoje przesłanie do ludzi znajdujących się na ulicy. Jezus przemawiał do relatywnie niewielkiej ilości ludzi. Po zmartwychwstaniu wyda polecenie, aby Dobrą Nowinę głosić na całym świecie.
zabijają ciało, lecz duszy zabić nie mogą - prawdziwa śmierć to śmierć duszy (śmierć druga jak ją nazywa Apokalipsa św. Jana 2.11)

Czyż nie sprzedają dwóch wróbli za asa? - as w czasach Jezusa to była drobna rzymska jednostka monetarna z brązu, równa 1/16 denara (wynagrodzenia za dzień pracy robotnika). Jeżeli ktoś kupił cztery wróble, to piątego dostawał gratis. Bóg troszczy się nawet o tego piątego (darmowego) ptaszka. Wróble były pokarmem ludzi najbiedniejszych.

każdego więc, który się przyzna do Mnie przed ludźmi - Od twojej odpowiedzi na pytanie o osobę Jezusa będzie zależało twoje przyszłe zbawienie. (mw)

Nie przyszedłem przynieść pokoju, ale miecz - krzyż to miecz wbity w ziemię. Chrześcijanin walczyć na tym świecie może tylko mieczem Słowa Bożego. (mw)

że przyszedłem pokój przynieść na ziemię - Pokój Jezusa nie polega na tolerancji zła, ale na miłości grzeszników szukających przebaczenia. (hk)
Jezus nie przyszedł na ziemię, aby przynieść pokój polityczny, ale pokój wewnątrz. Wie, że Jego nauka spowoduje liczne napięcia. Pomiedzy Kościołem a światem było, jest i będzie napięcie: „Ja im przekazałem Twoje słowo, a świat ich zniechęcił za to, że nie są ze świata, jak i Ja nie jestem ze świata.“ J 17,14.

kocha ojca lub matkę bardziej niż Mnie - relacja z Jezusem jest ważniejsza niż relacje między najbliższymi. (dp)

Wiara to nie kościół, przykazania, praktyki religijne czy wspólnota. Wiara to odpowiedź wewnętrzna człowieka na kluczowe pytanie: **Kim dla mnie jest Jezus Chrystus**. Kościół, wypełnienie przykazań czy wspólnota, są konsekwencją uznania Jezusa Chrystusa za swojego Pana (Kyrios) i Zbawiciela. (gr)

Gdy Jezus skończył dawać te wskazania - koniec II Mowy - Mowy Misyjnej.

Jan Chrzciciel nad Jordanem interpretował Księgi Natchnione. Cytował Izajasza jako wypełnienie się proroctwa o Emmanuelu (Iz 7,4). Przybrał też wygląd Eliasza, który miał poprzedzić pojawienie się Mesjasza. (mw)

Czy Ty jesteś Tym... - to nie było pytanie Jana Chrzciciela, ale jego uczniów. Jezus dał publiczne świadectwo o Janie.

niewidomi wzrok odzyskują - Jezus interpretuje proroctwo Izajasza o Sobie: „Wtedy przejrzą oczy niewidomych i uszy głuchych się otworzą. Wtedy chromy wyskoczy jak jeleń i język niemych wesolo krzyknie“ Iz 35, 5-6)

umarli zmartwychwstają - tego nie było u Izajasza a to są bardzo mocne słowa. Ewangelista Mateusz pisał Ewangelię PO zmartwychwstaniu Jezusa.

błogosławiony jest ten, kto we Mnie nie zwątpi - mimo, że ma inny mój obraz. (dp)

Świadeństwo Jezusa o Janie

⁷Gdy oni odchodzili, Jezus zaczął mówić do tłumów o Janie: «Coście wyszli oglądać na pustyni? Trzcinę kołyszącą się na wietrze? ⁸Ale coście wyszli zobaczyć? Człowieka w miękkie szaty ubranego? Oto w domach królewskich są ci, którzy miękkie szaty noszą. ⁹Po coście więc wyszli? Proroka zobaczyć? Tak, powiadam wam, nawet więcej niż proroka. ¹⁰On jest tym, o którym napisano: Oto Ja posyłam mego wysłańca przed Tobą, aby Ci przygotował drogę. ¹¹Zaprawdę, powiadam wam: Między narodzonymi z niewiast nie powstał większy od Jana Chrzciciela. Lecz najmniejszy w królestwie niebieskim większy jest niż on. ¹²A od czasu Jana Chrzciciela aż dotąd królestwo niebieskie doznaje gwałtu i ludzie gwałtowni zdobywają je. ¹³Wszyscy bowiem Prorocy i Prawo prorokowali aż do Jana. ¹⁴A jeśli chcecie przyjąć, to on jest Eliaszem, który ma przyjść. ¹⁵Kto ma uszy, niechaj słucha!

Sąd Jezusa o współczesnych

¹⁶Lecz z kim mam porównać to pokolenie? Podobne jest do przebywających na rynku dzieci, które przymawiają swym rówieśnikom: ¹⁷„Przygrywaliśmy wam, a nie tańczyście; biadaliśmy, a wyście nie zawadzili”. ¹⁸Przyszedł bowiem Jan: nie jadł ani nie pił, a oni mówią: „Zły duch go opętał”. ¹⁹Przyszedł Syn Człowieczy: je i pije. a oni mówią: „Oto żarłok i pijak, przyjaciel celników i grzeszników”. A jednak mądrość usprawiedliwiona jest przez swe czyny».

Świętość Boga chce w nas być w formie kapłaństwa. To jest zainaugurowanie miłości Ojca. W najważniejszym momencie Księgi Wyjścia - wyprowadzeniu Izraela z Egiptu - slychać krzyk, że takich bogów, jakich wyznawali Egipcjanie, nie ma. („Tej nocy przejdę przez Egipt, zabiję wszystko pierworodne w ziemi egipskiej od człowieka aż do bydła i odbędę sąd nad wszystkimi bogami Egiptu - Ja, Pan.“ Wj 12,12). Jest to zapowiedź faktu, że Bóg da Chrystusa, który nas zbawi i wyprowadzi nas z wewnętrznego, duchowego Egiptu.

Jezus nie poszedł do świątyni inaugurując swoją działalność, bo ona nie przygotowywała ludzi na przyjście Mesjasza. To robił Jan Chrzciciel nad Jordanem. Był poprawnym kapłanem: uczył interpretować prawidłowo odczytywać Pismo Święte.

Oto Baranek Boży - kapłan to ktoś, kto pomaga odkryć Baranka Bożego. (mw)
*Jan Chrzciciel wskazuje na Jezusa jako Nowego Baranka paschalnego. Jezus umrze na krzyżu w dniu Przygotowania Paschy (J 19,36) w dziewiątej godzinie dnia – w czasie, gdy w świątyni jerozolimskiej zabijano baranki paschalne. Golenie Chrystusa ukrzyżowanego – podobnie jak kości baranka paschalnego (por. Wj 12,46) – nie były łamane: Stało się to bowiem, aby się wypełniło Pismo: Kość jego nie będzie złamana. (J 19,36).
O śmierci Jezusa jako ofierze baranka paschalnego piszą także inni autorzy NT: Chrystus bowiem został złożony w ofierze jako nasza Pascha (1 Kor 5,7) (miwi)*

Czy Ty jesteś Tym... - to nie było pytanie Jana Chrzciciela, ale jego uczniów. Jezus dał publiczne świadectwo o Janie.

...najmniejszy w Królestwie większy jest niż on - wyznawca Jezusa, który Go utożsamia, staje się Jego znakiem. Bóg go przenika, więc staje się większym od każdego człowieka. (mw)

Najmniejszy obywatel królestwa jest większy niż ktoś z rzeczywistości Starego Testamentu. Jan Chrzciciel należał cały czas do starego porządku. (dp)

Oto Ja posyłam mego wysłańca przed Tobą - Jan cytuje Księgę proroka Malachiasza: „Oto Ja wysyłam anioła mego, aby przygotował drogę przede Mną, a potem nagle przybędzie do swej świątyni Pan, którego wy oczekujecie, i Anioł Przymierza, którego pragniecie. Oto nadejdzie, mówi Pan Zastępów.“ Ml 3,1

Między narodzonymi z niewiast nie powstał większy - nie powstał większy narodził się wśród ludzi.

...najmniejszy w Królestwie większy jest niż on - wyznawca Jezusa, który Go utożsamia, staje się Jego znakiem. Bóg go przenika, więc staje się większym od każdego człowieka. (mw)

aż dotąd królestwo niebieskie doznaje gwałtu - Jan został uwięziony, Jezus - atakowany.

Prorocy i Prawo prorokowali aż do Jana - teraz zaczyna się nowa epoka. Jan jest ostatnim prorokiem Starego Testamentu.

on jest Eliaszem - Jezus jest więc zapowiadany Mesjaszem, inauguruje nową epokę. (dp)

W tradycji judaistycznej zrodziło się przekonanie, że Eliasz wróci kiedyś na ziemię i że będzie to znakiem i zapowiedzią nadejścia Mesjasza. Jezus odwołuje się do tej tradycji. (miwi)

Jezus rozczarował wielu, bo mieli oni inne oczekiwania co do Mesjasza. Izraelowi trudno było przyjąć Jezusa jako Mesjasza, poganie natomiast czuli radość, że Bóg ich nie odrzucił.

Ani Jan, ani Jezus nie zadowolili ludzi, choć używali odmiennych metod.

Jest to grzech szemrania podobny do tego w czasie wędrówki po pustyni: Izraelitów nic nie mogło zaspokoić (Lb 11,1-30). Grzech szemrania to grzech niezadowolienia z Boga.

W Księdze Liczb Mojżesz zapowiada znak, jakim jest pochłonięcie spiskowców przez ziemię. (Lb 16) (mw)

przebywających na rynku - rynek wówczas był głównym miejscem spotkań.

nie tańczyście; biadaliśmy, a wyście nie zawadzili - dzieci, naśladując dorosłych, bawiły się w dwie zabawy: w wesele i pogrzeb. Jan prezentował surowy styl - pogrzeb. Ludzie mówili, że jest opętany. Jezus - je i pije. Wesele. Też źle.

mądrość usprawiedliwiona jest przez swe czyny - mądrość przemawiała przez czyny Jana jak i Jezusa. Każdy z nich miał rację. (dp)

Biada nie pokutującym miastom

²⁰Wtedy począł czynić wyrzuty miastom, w których najwięcej Jego cudów się dokonało, że się nie nawróciły. ²¹«Biada tobie, Korozain! Biada tobie, Betsaido! Bo gdyby w Tyrze i Sydonie działały się cuda, które u was się dokonały, już dawno w worze i w popiele by się nawróciły. ²²Toteż powiadam wam: Tyrzowi i Sydonowi lżej będzie w dzień sądu niż wam. ²³A ty, Kafarnaum, czy aż do nieba masz być wyniesione? Aż do Otchłani zejdziesz. Bo gdyby w Sodomie działały się cuda, które się w tobie dokonały, zostałyby aż do dnia dzisiejszego. ²⁴Toteż powiadam wam: Ziemi sodomskiej lżej będzie w dzień sądu niż tobie».

Objawienie Ojca i Syna

²⁵W owym czasie Jezus przemówił tymi słowami: «Wysławiam Cię, Ojcze, Panie nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztroprnymi, a objawiłeś je prostaczkom. ²⁶Tak, Ojcze, gdyż takie było Twoje upodobanie. ²⁷Wszystko przekazał Mi Ojciec mój. Nikt też nie zna Syna, tylko Ojciec, ani Ojca nikt nie zna, tylko Syn, i ten, komu Syn zechce objawić.

Wezwanie do utrudzonych

²⁸Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię. ²⁹Weźcie moje jarzmo na siebie i ucztujcie ode Mnie, bo jestem cichy i pokorny sercem, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych. ³⁰Albowiem jarzmo moje jest słodkie, a moje brzemię lekkie».

począł czynić wyrzuty miastom - im bliżej męki tym bardziej Jezus zwraca uwagę na zauważenie chwili łaski (kairos) i nie zmarnowanie jej.

Korozain - nie znamy żadnego cudu z Korozain. Albo znamy, ale nie wiemy, że właśnie tam się wydarzył. „Jest ponadto wiele innych rzeczy, których Jezus dokonał, a które, gdyby je szczegółowo opisać, to sądzę, że cały świat nie pomieściłby ksiąg, które by trzeba napisać.“ (J 21,25)

w Tyrze i Sydonie - pogarskie miasta fenickie.

w worze i w popiele by się nawróciły - odesłanie do Ks. Jonasza i misji proroka w Niniwie, która będąc miastem pogarskim nawróciła się.

Ziemi sodomskiej lżej będzie - „Komu wiele dano, od tego wiele wymagać się będzie.“ (Łk 12,48).

Poganie łatwiej przyjmowali Jezusa niż Żydzi, którym dany był depozyt wiary. Jonasz był posłany do okrutnych pogan w Niniwie, którzy nawrócili się natychmiast, a Jezus mówi do świętego miasta Jeruzalem bez efektu. (dp)

Poganie otworzyli się bardziej na Boga niż Izrael. Perykopa ta dotyczy szczególnie kapłaństwa rozumianego jak współzbawianie świata. Taką rolę miał Izrael (-> powołanie na Synaju).

Jezus mówi, że tę tajemnicę posiadli tylko ludzie napelnieni Duchem Świętym - prostaczowie. Oni, w przeciwieństwie do faryzeuszów i uczonych w Piśmie, nie fałszują prawdziwego obrazu Boga. Poznanie Boga to nie jest kwestia wiedzy. To kwestia Jego doświadczenia i wejścia z Nim w przymierze, komuniję.

Szatan zniekształcił przymierze, jakie Izrael zawarł z Bogiem. Izraelici zamiast wielbić Boga w tym, co robi dla nich, zaczęli pysznić się tym, co robią dla Boga. To jest pycha serca. Dekalog zapowiadał Chrystusa, ale odkryli to tylko prostaczowie. (mw)

Jezus przemówił - u Łk 10,21 „Jezus rozradował się w Duchu Świętym“. Jezus cieszy się, że plan Ojca jest taki, aby objawić się ludziom prostym.

Nikt też nie zna Syna, tylko Ojciec - fundamentalny fragment mówiący o tym, że jedyną drogą poznania Ojca jest Jezus. „Ja jestem drogą i prawdą i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie“. (J 14,6) = Ja jestem **jedyną** drogą do Ojca.

U synoptyków tylko u Mt i Łk jest to zdanie. U Jana Jezus cały czas to mówi. Cytat niemal wyjęty z Ew. Jana. (dp)

obciążeni jesteście - przepisy prawa (613) narzucone przez liderów świątyni były trudne do drobiazgowego wypełnienia. Prawo Jezusa jest proste. To prawo oparte na miłości serca wypełnionej Bogiem. (mw)

Weźcie moje jarzmo - jarzmo musi być dobrze dopasowane, aby nie kaleczyło zwierzęcia. Jezus nigdy nie wymaga od nas więcej niż jesteśmy w stanie znieść.

jarzmo moje jest słodkie - jarzmo pozostaje jarzmem, ale z Jezusem jest ono lekkie i słodkie. (dp)

12

Łuskanie kłosów w szabat

¹Pewnego razu Jezus przechodził w szabat wśród zbóż. Uczniowie Jego, odczuwając głód, zaczęli zrywać kłosa i jeść. ²Gdy to ujrzeli faryzeusze, rzekli Mu: «Oto Twój uczeń czyni to, czego nie wolno czynić w szabat». ³A On im odpowiedział: «Nie czytaliście, co uczynił Dawid, gdy był głodny, on i jego towarzysze? ⁴Jak wszedł do domu Bożego i jadł chleby pokładne, których nie było wolno jeść jemu ani jego towarzyszom, tylko samym kapłanom? ⁵Albo nie czytaliście w Prawie, że w dzień szabatu kapłani naruszają w świątyni spoczynek szabatu, a są bez winy? ⁶Oto powiadam wam: Tu jest coś większego niż świątynia. ⁷Gdybyście zrozumieli, co znaczy: Chcę raczej miłosierdzia niż ofiary, nie potępialiście niewinnych. ⁸Albowiem Syn Człowieczy jest Panem szabatu».

Uzdrowienie w szabat

⁹Idąc stamtąd, wszedł do ich synagogi. ¹⁰A [był tam] człowiek, który miał uschlą rękę. Zapytali Go, by móc Go oskarżyć: «Czy wolno uzdrawiać w szabat?» ¹¹Lecz On im odpowiedział: «Kto z was jeśli ma jedną owcę, i jeżeli mu ta w dół wpadnie w szabat, nie chwyci i nie wyciągnie jej? ¹²O ileż ważniejszy jest człowiek niż owca! Tak więc wolno jest w szabat dobrze czynić». ¹³Wtedy rzekł do owego człowieka: «Wyciągnij rękę!» Wyciągnął, i stała się znów tak zdrowa jak druga. ¹⁴Faryzeusze zaś wyszli i odbyli naradę przeciw Niemu, w jaki sposób Go zgładzić.

Jezus „Sługa Pański”

¹⁵Gdy się Jezus dowiedział o tym, oddalił się stamtąd. A wielu poszło za Nim i uzdrowił ich wszystkich. ¹⁶Lecz im surowo zabronił, żeby Go nie ujawniali. ¹⁷Tak miało się spełnić słowo proroka Izajasza:

¹⁸*Oto mój Sługa, którego wybrałem,*

Umiłowany mój, w którym moje serce ma upodobanie.

Położę ducha mojego na Nim, a On zapowie prawo narodom.

¹⁹*Nie będzie się spierał ani krzyczał,*

i nikt nie usłyszy na ulicach Jego głosu.

²⁰*Trzciny zgniecionej nie złamię*

ani knota tłęjącego nie dogasi, aż zwycięsko sąd przeprowadzi.

²¹*W Jego imieniu narody nadzieję pokładać będą.*

Cały rozdział 12 Ewangelii Mt. mówi o tym, jak bardzo Jezus nie był akceptowany przez Izrael jako Mesjasz. Oczekiwania co do innego Mesjasza były budowane przez lata. Uzdrawiał w szabat człowieka z uschlą ręką, głuchoniemego czy wielu innych, a faryzeusze ogłosili, że robi to mocą Belzebuba. W ten sposób weszli w grzech przeciw Duchowi Świętemu.

Szabat jest zapowiedzią Jezusa Chrystusa. On przyszedł po to, abyśmy w Nim mogli odpocząć. Dekalog to znak przymierza zawartego na Synaju. Pojęcie przymierza zanikło w naszych czasach. Żydzi rozbudowali dekalog o 613 nowych przepisów wolno/nie wolno. Jednym z nich był zakaz zbierania kłosów w szabat. Odpowiedź Jezusa: Pismo podaje przykłady łamania Prawa w imię miłości bliźniego. Wymowa: gdybyście znali Pismo, wiedzielibyście, że to Ja jestem Szabatem. (mw)

zaczęli zrywać kłosa i jeść - łuskanie kłosów w szabat uznawane było za pracę. A ta była w szabat zakazana.

co uczynił Dawid, gdy był głodny - Dawid ścigany przez Saula był w niebezpieczeństwie śmierci. (1Sm 21, 11). Zagrożenie życia znosiło szabat: Rabbi Akiba mówi: „Jeśli kara śmierci znosi służbę świątynną, a służba świątynna znosi szabat, o ileż bardziej zachowanie życia znosi szabat”. Jezus wykazuje, że nawet prawo Żydów pozwalało na takie zachowanie w obliczu niebezpieczeństwa.

Tu jest coś większego niż świątynia. Syn Człowieczy jest Panem szabatu - Panem szabatu w Torze jest Bóg. Jezus to tylko potwierdza. (dp)

O ileż ważniejszy jest człowiek niż owca - Faryzeusze debatowali czy w szabat wolno wyciągnąć owcę z niebezpieczeństwa czy nie. Co do człowieka nie mieli wątpliwości. Owca okazała się ważniejsza. (dp)

w jaki sposób Go zgładzić - Cuda Jezusa w liderach Izraela wzbudzały agresję w przeciwieństwie do ludzi prostych. Myśleli jak Go uciszyć. Jezus wiedział, że prorocy przygotowywali Jego przyjście, ale też szatan przygotowywał błędne pojęcie Mesjasza. Dlatego Jezus chciał, aby nie było rozgłosu. Jezus przyszedł na świat po to, aby dać nam to, czego nie ma żadna inna religia: miłość nieprzyjaciół. (mw)

Jezus ratuje życie, a faryzeusze podejmują decyzję w jaki sposób Go zgładzić. W Ew. Jana ostateczną decyzję podjęli po wskrzeszeniu Łazarza. (dp)

Trzciny zgniecionej nie złamię - początek I Pieśni o Słudze Jahwe. (Iz 42, 1...) pochodzącej z Deuterolajasza (Iz 40-55), która to księga mówiła o wyzwoleniu z niewoli babilońskiej („Księga Poczieszenia”).

W Babilonie był zwyczaj, że po wyroku skazującym na śmierć, do rodziny skazańca szedł człowiek, który miał za zadanie znaleźć argumenty na odwołanie tego wyroku. Szedł z lampą i laską, aby wszyscy widzieli, w jakim celu jest posłany. Jeśli do momentu dojścia do domu skazańca nie znalazł argumentów za jego niewinnością, gasił lampę i łamał laskę. Wyrok stawał się nieodwracalny. (dp)

Tak miało się spełnić słowo proroka Izajasza - tzw. cytaty refleksyjne wskazujące, że wydarzenia z życia Jezusa były zapowiedziane w Piśmie. Żydzi nie rozumieli proroctwa Izajasza o Cierpiącym Słudze Jahwe. Słowa te są czytelne dla chrześcijan w świetle ksiąg czterech Ewangelii, których są zapowiedzią.

I. Pieśń o cierpiącym Słudze Jahwe (Iz 42, 1-9) — zapowiedź Ewangelii **Marka** (herb Lwa Judy, który pokonuje lwa pustyni), w której Jezus odśladania fałszywy obraz Boga. (Oto mój Sługa, którego podtrzymuję. Wybrany mój, w którym mam upodobanie.)

II. Pieśń o cierpiącym Słudze Jahwe (Iz 49, 1-7) — mówi o napełnieniu dobrym Duchem - zapowiedź Ewangelii św. **Łukasza** (herb wołu - ówczesnego symbolu bogactwa, jakim jest dla chrześcijanina obdarowanie Duchem Świętym). (Ustanowię cię światłością dla pogan, aby moje zbawienie dotarło aż do krańców ziemi)

III. Pieśń o cierpiącym Słudze Jahwe (Iz 50, 4-9) — misją Izraela jest to, aby niewidzialny Bóg mógł się empirycznie uzewnętrznić w swoim ludzie - Kościele. Misja ewangelii św. **Mateusza** (herb twarzy jakby ludzkiej). (Bliżko jest Ten, który Mnie uniewinni. Kto się odważy toczyć spór ze Mną? Wystąpmy razem! Kto jest moim oskarżycielem? Niech się zbliży do Mnie! Oto Pan Bóg Mnie wspomaga. Któż Mnie potępi?)

IV. Pieśń o cierpiącym Słudze Jahwe (Iz 52, 13-53, 12) — Bóg jest Panem historii. Ewangelia św. **Jana** (herb orla w locie, który ma szerokie poznanie). Będziemy zjadać owoce swojej wiary. Karą będą konsekwencje naszych grzechów. (Jeśli On wyda swe życie na ofiarę za grzechy, ujrzy potomstwo, dni swe przedłuży, a wola Pańska spełni się przez Niego. Po udrękach swej duszy, ujrzy światło i nim się nasyca.) (mw)

Zarzut faryzeuszów i obrona Jezusa

²²Wówczas przyprowadzono Mu opętanego, który był niewiedomy i niemy. Uzdrowił go, tak że niemy mógł mówić i widzieć. ²³A wszystkie tłumy pełne były podziwu i mówiły: «Czyż nie jest to Syn Dawida?» ²⁴Lecz faryzeusze, słysząc to, mówili: «On tylko przez Belzebuba, władcę złych duchów, wyrzuca złe duchy». ²⁵Jezus, znając ich myśli, rzekł do nich: «Kaźde królestwo, wewnętrznie skłócone, pustoszeje. I żadne miasto ani dom, wewnętrznie skłócony, się nie ostoi. ²⁶Jeśli szatan wyrzuca szatana, to sam ze sobą jest skłócony; jakże się więc ostoi jego królestwo? ²⁷I jeśli Ja przez Belzebuba wyrzucam złe duchy, to przez kogo je wyrzucają wasi synowie? Dlatego oni będą waszymi sędziami. ²⁸Lecz jeśli Ja mocą Ducha Bożego wyrzucam złe duchy, to istotnie przyszło do was królestwo Boże. ²⁹Albo jak może ktoś wejść do domu mocarza, i sprzęt mu zagrabić, jeśli mocarza wpierw nie zwiąże? I dopiero wtedy dom Jego ograbi. ³⁰Kto nie jest ze Mną, jest przeciwko Mnie; i kto nie zbiera ze Mną, rozprasza.

Grzech przeciwko Duchowi Świętemu

³¹Dlatego powiadam wam: Każdy grzech i bluźnierstwo będą odpuszczone ludziom, ale bluźnierstwo przeciwko Duchowi nie będzie odpuszczone. ³²Jeśli ktoś powie słowo przeciw Synowi Człowieczemu, będzie mu odpuszczone, lecz jeśli powie przeciw Duchowi Świętemu, nie będzie mu odpuszczone ani w tym wieku, ani w przyszłym. ³³Albo uznajcie, że drzewo jest dobre, wtedy i jego owoc jest dobry, albo uznajcie, że drzewo jest złe, wtedy i owoc jego jest zły; bo z owocu poznaje się drzewo. ³⁴Plemię żmijowe! Jakże wy możecie mówić dobrze, skoro źli jesteście? Przecież z obfitości serca usta mówią. ³⁵Dobry człowiek z dobrego skarbcza wydobywa dobre rzeczy, zły człowiek ze złego skarbcza wydobywa złe rzeczy. ³⁶A powiadam wam: Z każdego bezużytecznego słowa, które wypowiedzą ludzie, zdadzą sprawę w dzień sądu. ³⁷Bo na podstawie słów twoich będziesz uniewinniony i na podstawie słów twoich będziesz potępiony».

Znak Jonasza

³⁸Wówczas rzekli do Niego niektórzy z uczonych w Piśmie i faryzeuszów: «Nauczycielu, chcielibyśmy jakiś znak widzieć od Ciebie». ³⁹Lecz On im odpowiedział: «Plemię przewrotne i wiarałomne żąda znaku, ale żaden znak nie będzie mu dany, prócz znaku proroka Jonasza. ⁴⁰Albowiem jak Jonasz był trzy dni i trzy noce we wnętrzościach wielkiej ryby, tak Syn Człowieczy będzie trzy dni i trzy noce w łonie ziemi. ⁴¹Ludzie z Niniwy powstaną na sądzie przeciw temu plemieniu i potępiają je; ponieważ oni wskutek nawoływania Jonasza się nawrócili, a oto tu jest coś więcej niż Jonasz. ⁴²Królowa z Południa powstanie na sądzie przeciw temu plemieniu i potępi je; ponieważ ona z krańców ziemi przybyła słuchać mądrości Salomona, a oto tu jest coś więcej niż Salomon.

Nawrót do grzechu

⁴³Gdy duch nieczysty opuści człowieka, błąka się po miejscach bezwodnych, szukając spoczynku, ale nie znajduje. ⁴⁴Wtedy mówi: „Wróć do swego domu, skąd wyszedłem”; a przyszedłszy zastaje go niezajętym, wymiecionym i przyozdobionym. ⁴⁵Wtedy idzie i bierze z sobą siedmiu innych duchów złośliwszych niż on sam; wchodzi i mieszka tam. I staje się późniejszy stan owego człowieka gorszy, niż był poprzedni. Tak będzie i z tym przewrotnym plemieniem».

Prawdziwi krewni Jezusa

⁴⁶Gdy jeszcze przemawiał do tłumów, oto Jego Matka i bracia stanęli na dworze i chcieli z Nim mówić. ⁴⁷Ktoś rzekł do Niego: «Oto Twoja Matka i Twoi bracia stoją na dworze i chcą mówić z Tobą». ⁴⁸Lecz On odpowiedział temu, który Mu to oznajmił: «Któż jest moją matką i którzy są moimi braćmi?» ⁴⁹I wyciągnąwszy rękę ku swoim uczniom, rzekł: «Oto moja matka i moi bracia. ⁵⁰Bo kto pełni wolę Ojca mojego, który jest w niebie, ten Mi jest bratem, siostrą i matką».

Niewiedomy, niemy, opętany - dotknięty wielkim cierpieniem. Jezus sprowadził zarzuty faryzeuszy do absurdu: jak szatan może niszczyć szatana? Duch Święty w Jezusie czynił cuda i trzeba złej woli, aby uznać to za zło. To jest grzech przeciw Duchowi Świętemu. Innymi słowy jest to nazywanie złem dobra i dobra złem. Nieodpuszczalność tego grzechu leży nie w Bogu ale w człowieku. Faryzeusze chcieli umniejszyć Jezusa bo czuli się zagrożeni. (dp)

grzech przeciwko Duchowi św. - czyny Jezusa bezpośrednio mówiły o Jego bóstwie. To był ewidentny dowód na Jego boskość. Dlatego tak zła wola nie może być odpuszczona, gdyż cokolwiek Jezus by nie uczynił, będzie oskarżony o działanie z woli złego ducha. Jezus uzdrawiając opętanego pragnie pokazać, że chorzy i opętani są faryzeusze i dla Jezusa problemem nie jest choroba fizyczna człowieka, ale choroba ducha elit Izraela. „Gdybym nie przyszedł i nie mówił do nich, nie miałiby grzechu. Teraz jednak nie mają usprawiedliwienia dla swego grzechu“ (J 15, 22) Grzech to chmury, które przysłaniają słońce. Grzech dokonuje się w głębinach naszego serca. Zagłusza głos Boga w nas. Grzech rodzi się z pychy a pycha jest niereformowalna. Można ją jedynie skazać na konsekwencje wynikające z jej działania („zjadanie własnej pychy“) i w ten sposób leczyć głębinę wnętrza człowieka. Przełomowy moment Ewangelii wg św. Mateusza - odtąd Jezus będzie nauczał w przypowieściach. (mw)

z owocu poznaje się drzewo - słowo jest owocem serca. Dla Semitów słowo było integralną częścią tego, kto je wypowiadał. Rodziło się z człowieka. Jakie drzewo takie owoce. Nazywanie czynów Jezusa zлыми było owocem złej woli człowieka i tym samym grzechem przeciwko Duchowi Świętemu.

na podstawie słów twoich - słowa, które wypowiadacie, świadczą o naszym wnętrzu (są owocem serca). Jezus odnosi się do zarzutów pod swoim adresem („mocą Belzebuba to czyni“). (dp)

Jonasz = gołębnica. Jezus nieustannie ucieka od chorego pojęcia Mesjasza (tzw. sekret mesjański). Ostatecznie został wrzucony w morze nieprawości (krzyż) na trzy dni. Poszedł do pogan (Niniwa), którzy nie mieli chorego pojęcia o Mesjaszu a ci go przyjęli. (mw)

Ta perykopa nie występuje u Mk.
trzy dni i trzy noce w łonie ziemi - czas symboliczny. Jezus nie przebywał w grobie trzech nocy, ale wg żydowskiego liczenia dni - tak. Dzień zaczynał się wieczorem dnia poprzedzającego.
we wnętrzościach wielkiej ryby - dla Żydów otchłań była zawsze obrazem śmierci. Jezus wszedł w śmierć tak samo, jak Jonasz został wrzucony do wody. Został wrzucony w morze nieprawości.
Ludzie z Niniwy powstaną - Jonasz był kiepskim kaznodzieją, a mimo to Niniwa nawróciła się. Jezus robi co może, aby nawrócić Żydów, a oni nie chcą.
Królowa z Południa - królowa Saby przebyła wielką odległość, aby spotkać Salomona. (1Kr1 10, 1-11). Żydzi nigdzie nie muszą iść, aby spotkać Mądrość. A im się nie chce. (dp)

Jezus nie toleruje pozornej likwidacji zła. Przyczyny zła leżą grzechu człowieka - zerwaniu więzi z Bogiem. Walka zewnętrzna niczego nie zmieni. Tylko człowiek napełniony Bogiem jest w stanie skonfrontować się ze złem.

Jest to też przypowieść pokazująca „efekty“ pracy nad sobą, szlifowania własnej moralności bez poddania swojego wnętrza Duchowi Świętemu. Czyste, wymiecione i przyozdobione mieszkanie to obraz duszy człowieka moralnie poprawnego, ale nie przepelnionego Bogiem.

bierze z sobą siedmiu innych duchów - Albo Jezus napełnił nas siedmioma darami Ducha Świętego albo zrobił to szatan. Chrześcjanin to człowiek+Duch Święty. Bez niego jesteśmy tylko pustym naczyniem, które może zostać zajęte przez demona. (mw)
Relacja z Bogiem jest ważniejsza nawet od więzów krwi. Ci, którzy poszli w ślady Jezusa, stali się Jego rodziną.

Twoi bracia stoją na dworze - Nie bracia rodzeni, lecz stryjeczni lub cioteczni, albo kuzyni. Język hebrajski i aramejski nie ma osobnych wyrazów na oznaczenie bliższych krewnych.

Bo kto pełni wolę Ojca mojego - Religia polega na ustawicznym nakłanianiu Boga do wypełnienia własnych planów. Wiara - na szukaniu (w modlitwie i Słowie Bożym) i pelnieniu woli Boga. Św. Łk opisuje to tak: «Owszem, ale przecież błogosławieni ci, którzy słuchają słowa Bożego i zachowują je». (Łk 11, 28).